

[Aage Fogh.]

det ærede medlem forfølger ved at fremkomme med en sådan påstand, for pengene fordeles jo pr. hoved i forhold til forbruget, men skatterne opkræves ikke ligeligt pr. hoved; der sker en forskydning — det må man da erkende. Om det så kan betale sig at tage de nævnte omkostninger med, er noget, der kan diskuteres, men her oppe fra at påstå, at det er de samme mennesker, der får fordelene, som betaler, er afgjort urigtigt.

Og så er der en ting til, jeg gerne vil understrege — jeg var inde på det i mit første indlæg — og det er, at der findes en befolkningsgruppe her i landet, hvis indtægtsmuligheder ikke er bestemt af pristallet, og de mennesker vil have en væsentlig fordel ved tilskudsordningen — det må man også erkende.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker ordførerne for den forholdsvis velvillige modtagelse, lovforslaget har fået.

Når man har hørt på de forskellige ordførere, får man det indtryk — og navnlig af det ærede medlem hr. Aksel Møller —, at lovforslagets hovedformål er indførelse af rabatmærker, men det er jo ikke rigtigt. Lovforslagets hovedformål er at muliggøre ophævelsen af rugbrødsrationeringen, og hvis man går dertil, må man gøre sig klart, om man vil opretholde den nuværende ordning med statstilskud, der betyder en øget fristelse til opfodring. Så længe det er et begrænset kvantum, der deles ud, kan man kun fodre det op, man får mærker til, men i samme øjeblik rationeringen ophæves, bliver fristelsen større. Jeg skal villigt indrømme, at med de nuværende priser tror jeg ikke meget på, at selve rugbrødet betyder en stor fristelse med hensyn til opfodring. Der kan måske være nogle, som ikke behandler det så respektfuldt og ikke økonomiserer så meget med det, når mel af rug koster ca. 20 kr. pr. 100 kg i stedet for ca. 45 kr., men stort set vil det ikke betyde så meget. Det er rugmelet og ikke mindst grynene, der er fare ved, for man må huske på, at gryn er et meget almindeligt anvendt og vel også et nødvendigt fodermiddel, ikke mindst for kyllinger, og der holdes jo heldigvis en masse kyllinger her i landet. Derfor er der her en vis fare. Denne fare er imidlertid ikke tilstede, hvis der kun er tale om et begrænset kvantum, men i samme øjeblik man giver tilladelse til ubegrænset forbrug, er fristelsen tilstede, og så er det, man må spørge sig selv: Kan det betale sig gennem udstedelse af rabatmærker at fjerne

denne fristelse og dermed den ekstraudgift, der vil blive for statskassen, hvis der bruges mere end tidligere? Sagen er jo den, at tilskuddet ikke alene vil stige ud over det, man har givet efter den gamle ordning, derved, at man bruger 30 000 t brødkorn mere, end man plejer — det er det, der forudsættes efter de sagkyndiges skøn —, men det forbrug, der her vil finde sted, må man købe i udlandet, fordi det er et ekstra forbrug, man ikke har regnet med, og det må man betale betydeligt mere for. Det samme gælder med hensyn til det, man eventuelt fodrer op. Det betyder også et ekstra tilskud ud over det, man hidtil har regnet med, et ekstra tilskud til det, der skal købes i udlandet, for det koster mere, opimod 10 kr. mere pr. 100 kg.

Det er disse betydelige beløb, som man sikkert kan regne med vil fremkomme, hvis man gennemfører en ophævelse af rationeringen og samtidig beholder de lave priser. Det er for at undgå det, at vi har foreslået indført rabatmærker, og jeg kan godt sige, at det ikke er meningen, efter hvad handelsministeren har udtalt, at man skal uddele 50 øres mærker, det er meningen, at man vil uddele mærkerne sammen med andre mærker — såvidt jeg ved, er det i øjeblikket 3 gange om året, altså med gyldighed for 4 måneder, og så naturligvis med ret til at købe brød, mel og gryn.

Jeg ved godt — det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde det også —, at disse mærker meget vel kan bruges til indkøb af spiritus og tobak, men jeg vil gerne spørge det ærede medlem: kan børnetilskud ikke bruges til det, hvis man vil? Det bliver vist vanskeligt helt at undgå, at den slags ting også kan misbruges.

Jeg fremsætter ikke disse betragtninger, fordi jeg er så stor en tilhænger af rabatmærker, men jeg har ment det rigtigst, at de fremsatte forslag må holde statens udgifter så langt nede som muligt. Hvis man fra rigsdagens side vil se bort herfra og være rede til at gennemføre nye skatter, kan vi forhandle om det, det er jeg rede til, for det er ikke for mig afgørende, at det gennemføres på den måde, det her er foreslået, slet ikke. Det, der har været afgørende for mig, har været at holde statens udgifter ved et frit forbrug nede på det mindst mulige.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde, at i stedet for skulle man give tilskud til dem, der rammes hårdst af bestemmelsen om at sætte priserne op. Ja, det lyder godt, og jeg ville gerne være med til en sådan ordning, men jeg vil kun pege på, at man må være forberedt på, at det er ganske umuligt at sætte en grænse, som vil virke fuldt til-